

**HOTĂRÂREA NR. 125
din data de 20.02.2019**

Dosar nr. 164/2017

Petiția nr. 1744/24.03.2017

Petent:

Reclamat:

Obiect: Mesaje jignitoare și intimidante la adresa homosexualilor pe un grup de facebook

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. **Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților**

2. **Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului –**

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. În data de 06.03.2017, la accesarea contului personal de pe facebook, petentul a constatat că partea reclamată a solicitat înscrierea în grupul FaceBook Gay Rights Romania, al cărui membru este. Odată cu solicitarea de înscriere, partea reclamată a făcut anumite comentarii jignitoare și intimidante la adresa homosexualilor.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art.11 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor publicată în M.O. nr.348 din 6 mai 2008, Colegiul director urmează să emita prezenta hotărâre.

5. Prin adresa înregistrată sub nr.1744/03.04.2017, Colegiul director pune în vedere petentului să precizeze petiția sub aspectul indicării părților reclamate/adresele de corespondență conform art.11 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor publicată în M.O. nr.348 din 6 mai 2008.

6. Prin adresa înregistrată sub nr.1890/03.04.2017, Colegiul director solicită Direcției pentru evidența persoanelor și administrarea bazelor de date, furnizarea datelor de identificare ale domnului Godeanu Ștefan Andrei.

7. Prin adresa înregistrată sub nr. 2125/11.04. 2017, petentul solicită Colegiului director formularea unei note către secția 6 Poliție București pentru a cere datele de identificare ale reclamatului.

8. Prin adresa înregistrată sub nr.2218/19.04.2017, Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, furnizează datele de identificare ale.

9. Prin adresa înregistrată sub nr. 2363/27.04.2017 au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 23.05.2017. Părțile au fost absente la ședința de audiere.

10. Prin adresa înregistrată sub nr. 2843/23.05.2017 Colegiul director trimite părții reclamate înscrisul depus de petent și solicită formularea de concluzii scrise.

11. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

12. Petentul prin sesizarea înregistrată sub nr. 1744/24.04.2017, învederează că a constatat la accesarea contului personal de Facebook că reclamatul a solicitat înscrierea în grupul FaceBook Gay Right Romania, grup al cărui membru este acesta.

13. Petentul a trimis către reclamat cerere de prietenie în urma căreia a primit următoarele mesaje:

**“Ba numai tie nuti dadeam accept ho.osexualule
Vas scoate unghiile cu patentu**

Atunci ce cauți în grupul Gay Rights Romania? De ce ai cerut să intri în acest grup?

Teai gasit tu chiorule si bolnavule psihic dute si trateazate bai homosexualule...

Nu mi-ai răspuns la întrebare. Ce cauți în grupul gay rights romania? De ce ai solicitat înscrierea

Ca sa va pit injura

Sami bat joc de voi

Sa vad cat sunteti de bolnavi”.

Susținerile părților reclamate -

V. Motivele de fapt și de drept

14. **În fapt**, Colegiul director reține că în data de 06.03.2017, la accesarea contului personal de pe facebook, petentul a constatat că partea reclamată a solicitat înscrierea în grupul FaceBook Gay Rights Romania, al cărui membru este. Odată cu solicitarea de înscriere, partea reclamată a făcut anumite comentarii jignitoare și intimidante la adresa homosexualilor.

15. **În drept**, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură obiectul sesizării este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

16. Astfel, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

17. Totodată, potrivit art. 15 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având

caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.

18. Colegiul director, la analizarea obiectului plângerii depuse soluționării, se raportează la Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (2007/C 303/01), art. 21 și la jurisprudența CEDO pentru a defini limita dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitate. Privind libertatea de exprimare, CEDO analizează trei aspecte:

a) legalitatea restrângerii, și anume existența unei baze legale interne, și calitatea normei juridice (legea trebuie să fie accesibilă, precisă și previzibilă în așa fel încât să se înțeleagă restrângerea în mod clar, totodată trebuie să permită estimarea consecințelor faptelor contrare legii);

b) legitimitatea restrângerii, ceea ce trebuie să fie prevăzută de Convenție (pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești);

c) necesitatea retrângerii într-o societate democratică.

19. În acest sens, CEDO a elaborat un set de principii:

a) libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale societății democratice, și una dintre condițiile de bază ale progresului societății și ale autorealizării individuale (GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979; OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49; WINGROVE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 19/1995/525/611, 25 noiembrie 1996, § 52 ș.a.);

b) libertatea de exprimare nu vizează doar informațiile sau ideile primite favorabil sau considerate a fi inofensive sau indiferente, ci și cele care ofensează, șochează sau incomodează statul sau orice parte a populației; acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și înțelegerii, fără de care nu poate exista o societate democratică; libertatea de exprimare are și excepții, dar care trebuie interpretate în mod strict, iar necesitatea oricărei restrângeri trebuie stabilite în mod convingător (GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979; OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49 ș. a.)

c) exercitarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități (GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979 ș. a.); astfel, între altele, este legitimat să se includă obligația de a evita pe cât se poate expresii care, în mod gratuit, ofensează alții, profanează sau care reprezintă o ingerință în drepturile lor, care astfel nu contribuie la orice formă de dezbateră publică capabilă de a duce la un progres al relațiilor umane (OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49; WINGROVE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 19/1995/525/611, 25 noiembrie 1996, § 52 ș. a.);

d) toleranța și respectarea demnității umane constituie fundamentul democrației și societății pluraliste, prin urmare este necesar ca în societățile democratice să se

sanctioneze sau chiar să se prevină orice formă de expresii care diseminează, incită, promovează sau justifică ura bazată pe intoleranță, cu condiția ca orice formalitate, condiție, restricție sau amendă impusă să fie proporțională cu legitimitatea invocată (GÜNDÜZ împotriva TURCIEI, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 40 ș. a.);

e) art. 17 al Convenției previne ca grupurile totalitare să exploateze în propriul interes principiile enunțate, întrucât scopul acestor grupări este de a distruge drepturile și libertățile; această prevedere se referă și la activitățile politice (GLIMMERVEEN și HAGENBEEK împotriva OLANDEI, 8348/78 și 8406/78, 11 octombrie 1979 ș. a.);

f) anumite expresii concrete reprezintă un limbaj al urii, care pot insulta indivizi sau grupuri de persoane, iar aceste expresii nu se bucură de protecția articolului 10 al Convenției (JERSILD împotriva DANEMARCEI [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 35; GÜNDÜZ împotriva TURCIEI, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 41 ș.a.);

g) se poate invoca necesitatea restrângerii libertății de exprimare în situația în care există o nevoie publică urgentă; statele au o anumită marjă de apreciere privind existența nevoii, dar această apreciere se completează cu supervizarea europeană atât a legislației cât și a modului de aplicare al legislației de instanțele independente; CEDO este împuternicit să ofere interpretarea în ce măsură restricția sau sancționarea este reconciliabilă cu libertatea de exprimare (OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 50; WINGROVE împotriva REGATULUI UNIT, nr. 19/1995/525/611, 25 noiembrie 1996, § 53; GÜNDÜZ împotriva TURCIEI, nr. 35071/97, 4 decembrie 2003, § 38 ș. a.);

j) în exercitarea supervizării, CEDO analizează atât conținutul cât și contextul afirmațiilor în cauză; restrângerea trebuie să fie proporțională cu legitimitatea restrângerii, autoritățile trebuie să justifice relevanța și suficiența lor (JERSILD împotriva DANEMARCEI [Marea Cameră], nr. 15890/89, 23 septembrie 1994, § 31 ș. a.); orice formalitate, condiție, restricție sau penalitate impusă considerată a fi necesară într-o societate democratică pentru sancționarea sau chiar prevenirea discriminării trebuie să fie proporțională cu scopul legitim urmărit (OTTO-PREMIINGER-INSTITUTE împotriva AUSTRIEI, nr. 13470/87, 20 septembrie 1994, § 49 ș. a.);

k) stabilirea pedepselor este în principiu de competența instanțelor naționale, CEDO consideră totuși că aplicarea pedepsei închisorii pentru o infracțiune în domeniul presei nu este compatibilă cu libertatea de exprimare a jurnaliștilor, decât în circumstanțe excepționale, mai ales atunci când au fost grav afectate alte drepturi fundamentale, ca de exemplu în cazul utilizării limbajului urii sau incitării la violență (CUMPĂNĂ și MAZĂRE împotriva ROMÂNIEI, nr. 33348/96, 17 decembrie 2004, § 115 ș. a.).

20. Totodată, Colegiu director remarcă faptul că nu se poate reține libera exprimare având în vedere că potrivit articolului 30 alin. 6 și alin. 7 din Constituției României: alin. 6 „Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine” și alin. 7 „Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestări obscene, contrare bunelor moravuri”. În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

21. Colegiul director, analizând înscrisurile aflate la dosar și a sesizării, astfel cum este formulată, apreciază că mesajele transmise pe facebook de către partea reclamată la adresa comunității din care face parte petentul au un caracter discriminatoriu, care duce la instigare la ură: **“Ba numai tie nuti dadeam accept ho.osexualule**

Vas scoate unghiile cu patentu

Atunci ce cauți în grupul Gay Rights Romania? De ce ai cerut să intri în acest grup?

Teai gasit tu chiorule si bolnavule psihic dute si trateazate bai homosexualule...

Nu mi-ai răspuns la întrebare. Ce cauți în grupul gay rights romania? De ce ai solicitat înscrierea

Ca sa va pit injura

Sami bat joc de voi

Sa vad cat sunteti de bolnavi.”

22. Având în vedere motivele expuse mai sus, Colegiul director constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare prevăzute de art. 2 alin. 1 și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Colegiul director apreciază că, în cauză, sunt elemente care să probeze faptele de discriminare de care este acuzat reclamatul și care să conducă la angajarea răspunderii contravenționale.

Față de cele de mai sus, în temeiul art.20 alin.(2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate intră sub incidența prevederilor **art. 2 alin. 1 și art. 15. din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.**
2. Aplică sancțiunea de avertisment contravențional părții reclamate, conform **art. 5 alin. 2 lit. a din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**
3. O copie a hotărârii se va transmite petentului.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Motivată și tehnoredactată I.D./F.L.I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii nr.554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.